

Oktober 2019
Sagsbeh.: HSE

J.nr.: 00.15.00-A00-100-19

Familieafdelingen

Status Familieafdelingens sager

1. Baggrund og rammesætning

I foråret 2019 foretog konsulenthuset BDO en sags gennemgang i en række tilfældigt udvalgte sager i familieafdelingen. BDO konstaterede ved deres gennemgang en række mangler i procedurer og sagsgange i de 35 udvalgte sager.

Henset til omfanget af fejl i de udvalgte sager, har Familieafdelingen arbejdet videre med afdækning af udfordringernes omfang i den samlede sagsstamme og har efterfølgende i samarbejde med BDO udarbejdet en plan for genopretning i alle sager.

Familieafdelingen havde i september måned 2019 i alt 1067 aktive børnesager.

Med udgangspunkt i de fund, som BDO har redegjort for, dvs. i sager, hvor der er iværksat en foranstaltning, og hvor der også lovgivningsmæssigt er særlige krav til sagsbehandlingen, har Familieafdelingen tilsvarende afgrænset kortlægningen til sager, hvor der enten er iværksat foranstaltning eller skal iværksættes foranstaltning. Det betyder, at kortlægningen ikke omfatter det antal sager, som er placeret i afdelingens Modtagelsesteam.

Sagerne er i Modtagelsesteamet er karakteriseret ved, at der ikke er iværksat en foranstaltning som forudsætter en børnefaglig undersøgelse, børnesamtale, handleplan mv. Modtagelsen registrerer og vurderer underretninger i nye sager og tager herunder stilling til om sagen kan afsluttes på det foreliggende, skal visiteres til en kortevarende forebyggelsesindsats eller skal videregives til yderligere sagsbehandling med henblik på at udarbejde en børnefaglig undersøgelse. I september 2019 hvor data blev trukket, lå der i alt 183 sager i Modtagelsesteamet.

Kortlægningen omfatter herefter 884 sager, hvilket er differencen mellem afdelingen samlede sagstal på 1067 og de 183 sager i Modtagelsesteamet.

Analysen og sagsgennemgangen afdækker overholdelsen af følgende obligatoriske sagsbehandlingskridt:

- Håndtering af underretninger – tilbagemelding til den, som har sendt en underretning og høring af forældre og den unge over indholdet af en modtaget underretning
- Børnefaglige undersøgelser – kravet om at der skal foreligge en børnefaglig undersøgelse inden der kan træffes afgørelse om mere omfattende støtte til en familie
- Gennemførelse af børnesamtaler – kravet om, at der i sager, hvor der er iværksat støtte som minimum skal afholdes børnesamtale hvert halve år.
- Udarbejdelse af handleplaner og opfølgning på handleplaner - kravet om, at der i sager, hvor der iværksat en støtte skal udarbejdes en handleplan, som mindst skal følges op halvårligt. Handleplanen skal angive mål for den iværksatte støtte.

Herudover er der trukket relevante data vedrørende børnehandicapområdet med udgangspunkt i de fund, som BDO også har beskrevet i deres sagsgennemgang.

Analysen baserer sig på datatræk fra fagsystemet DUBU dateret 12. september 2019, data fra økonomisystemet Prisme samt oplysninger om foranstaltninger efter §52 på Bülowsvej og familievejlederne samt data om børn visiteret til skoledagbehandling. Kortlægningen baserer sig dog primært på de data, der kan trækkes fra DUBU og den sagshistorik, der kan trækkes over de børnesager som var åbne den 12. september 2019. Sagshistorikken vedrører perioden fra 2012 til 2019. Familieafdelingen implementerede DUBU i 2012, hvorfor det er startdatoen for sagshistorikken.

I kortlægningen indgår:

- Stamdataoplysninger
- Underretningsoplysninger
- Status på børnefaglige undersøgelser og handleplaner
- Status for børnesamtaler
- Opgørelser over målgruppevurderinger
- Oplysninger vedr. ansøgninger og afgørelser om handicapkompenserende støtte efter servicelovens §§41 og 42
- Økonomioplysninger
- Andre oplysninger vedr. børn, unge og familier som modtager en foranstaltning efter servicelovens §52

Det skal understreges, at utilstrækkelig overholdelse af procedurekrav ikke i sig selv betyder, at der ikke har været dialog med familierne eller at familierne ikke har fået hjælp og støtte.

Det er således vurderingen, at en del af forklaringen på, at visse sagsbehandlingskridt i kortlægningen vil fremstå som ikke udført i flere tilfælde må tilskrives mangelfuld systematik i forhold til anvendelsen af det digitale fagsystem DUBU. Den utilstrækkelige efterlevelse betyder imidlertid, at sagsbehandlingen i en række tilfælde ikke har været tilstrækkelig i forhold til at efterleve krav i serviceloven om børnefaglig undersøgelse, systematisk inddragelse af barnets perspektiv, udarbejdelse af handleplan og opfølgning herpå. Ligesom den utilstrækkelige systematiske anvendelse af DUBU i forhold til disse sagsskridt har vanskeliggjort opgaven med løbende at sikre overblik over udeståender i den fortløbende sagsbehandling.

Denne kortlægning giver således en status på de centrale områder, hvor der er behov for at kvalificere sagsbehandlingen således at alle obligatoriske sagsbehandlingskridt overholdes, så borgerens retssikkerhed sikres, at der skabes dokumentation for afgørelser og det bliver muligt løbende at følge data og sikre styring af området.

Kortlægningen indgår derfor som et afgørende grundlag for den plan for kvalitetsudvikling, som afdelingen har fastlagt og allerede er i gang med at implementere.

2. Opsamling

Kortlægningen viser, at der ud fra de aktuelle data i flere af Familieafdelingens sager er utilstrækkelig dokumentation for at flere af de lovbestemte sagsbehandlingsregler er efterlevet. Det drejer sig særligt om partshøring af forældre/de unge ved modtagelse af underretninger, udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser før der iværksættes støtte, systematiske og løbende børnesamtaler samt udarbejdelse og opfølgning på de lovbestemte handleplaner. Der er herudover konstateret en utilstrækkelig registrering og systematik i forhold til sagsbehandlingen vedrørende bevilling af handicapkompenserende ydelser. Det er imidlertid vigtigt, at være opmærksom på, at kortlægningen alene baserer sig på data. Det er således vurderingen, at der – bortset fra de børnefaglige undersøgelser - i de enkelte sager i praksis vil være foretaget en række sagsbehandlingskridt, som blot ikke registreret i DUBU eller som er registreret på en sådan måde, at det ikke har været muligt at trække relevante data.

Kortlægningen viser sig således, at der er behov for at udvikle kvaliteten i sagsbehandlingen. Dette i forhold til at sikre høj faglighed, lovmedholdelighed, systematik og løbende dokumentation i sagsbehandlingen. Dette af hensyn til borgernes retssikkerhed (inddragelse og gennemsigtighed) og myndighedens muligheder for at sikre relevant inddragelse, aftaler og vurderinger, begrunde bevillinger samt understøtte styringen af Familieafdelingens område.

3. Afgrænsning af sager

Alle nye sager i Familieafdelingen starter i Modtagerteamet. Modtagelsen træffer beslutning om, hvorvidt sagen kan løses ved et kortere rådgivningsforløb, en afgrænset forebyggende foranstaltning, eller om der er grundlag for at skulle foretage en mere dybdegående undersøgelse jf. Servicelovens § 50 fordi der er behov for mere omfattende støtte.

Hvis Modtagelsesteamet vurderer, at der er grundlag for at iværksætte en mere omfattende indsats i en sag overdrager Modtagelsesteamet sagen til en af afdelingens 5 sagsbehandlergrupper. De 5 sagsbehandlergrupper varetager sagsbehandlingen i sager, hvor der skal eller er iværksat en mere omfattende støtte efter serviceloven, og hvor der på det familiesociale område stilles krav om at der forudgående udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. De 5 sagsbehandlergrupper sagsbehandler således en række sager, hvor der er iværksat en støtteforanstaltning og modtager samtidig løbende nye sager fra Modtagelsen, hvor der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse med henblik på iværksættelse af en støtteforanstaltning eller træffes afgørelse om handicapkompenserende ydelser efter serviceloven.

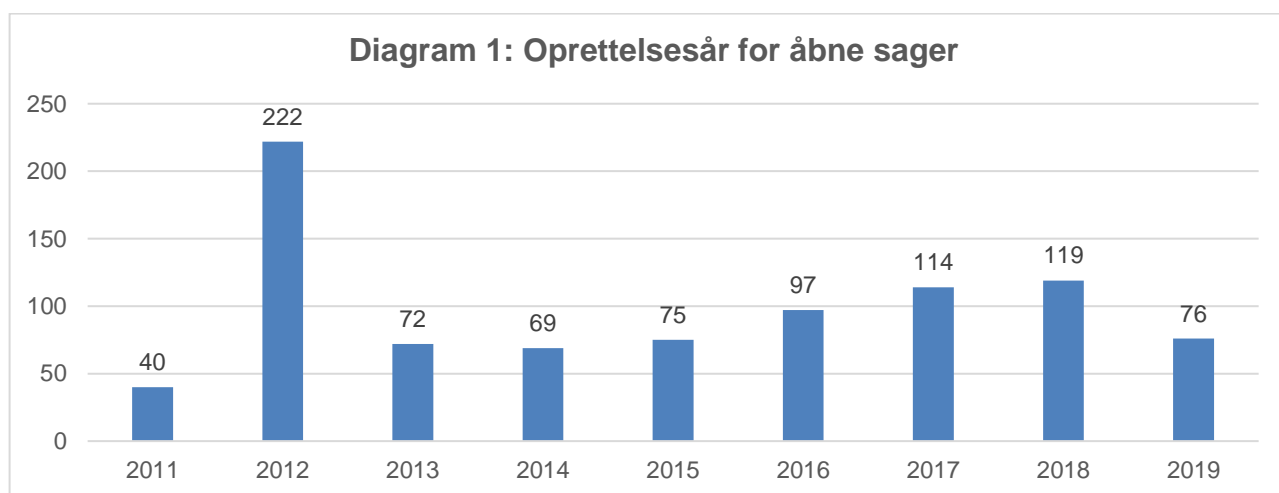
De 5 sagsbehandlergrupper omfatter 3 børnefamiliegrupper, en specialkonsulentgruppe (både social og handicapsag) og en handicapgruppe. Pr. 12. september 2019 havde de 5 grupper i alt 884 åbne børnesager.

Datatrækkene fra de 844 sager ligger inden for årene 2012- 2019. Da kommunen først overgik til DUBU i 2012 har det ikke været muligt at trække data før 2012. Enkelte sager ses dog oprettet i 2011, hvilket formentligt skyldes, at det er sager fra andre kommuner, som tog DUBU i brug tidligere end 2012.

Af de 884 sager modtager langt størstedelen en foranstaltning efter servicelovens § 52, som omfatter mere omfattende støtteforanstaltninger, herunder skoledagbehandling, anbringelse, familiebehandling, kontaktperson mv.

På handicapområdet er der dog en række sager, hvor barnet eller familien modtager en eller flere handicapkompenserende ydelser, hvilket ikke indbefatter en foranstaltning efter servicelovens §52. Handicapgruppen har 158 af de 884 sager. Disse udskilles her, idet de senere i kortlægningen ikke medregnes ift. visse datatræk. Dette fordi krav der gælder særlige krav til sagsbehandlingen på dette område. Der er således ikke krav om børnefaglig undersøgelse, handleplan mv.

I diagram 1 nedenfor ses oprettelses år for de sager, der i september 2019 lå i sagsbehandlergrupperne. Sagerne er fordelt over de år, hvor sagerne er blevet oprettet. Det betyder ikke, at sagerne har været åbne siden den første oprettelsesdato. Sagen kan have været lukket, og senere genåbnet, men oprettelsesåret er det år Familieafdelingen første gang åbner en sag på barnet/den unge eller familien. Det bemærkes, at kommunen overgik til DUBU i 2012, hvilket er en del af forklaringen på at antal oprettede sager er særligt højt dette år. I forhold til 2019 henledes opmærksomheden på, at dette år ikke var afsluttet på tidspunktet for datatrækket, hvorfor antallet for 2019 ikke umiddelbart kan sammenlignes med øvrige år.

Underretninger

En sag i Familieafdelingen starter, for størstedelen af sagerne med, at Modtageteamet modtager en underretning. Sager kan også åbnes af andre årsager. Det kan eksempelvis være ved, at der modtages en ansøgning om handicapkompenserende ydelser eller ansøgning om tilskud til efterskole. I de fleste tilfælde starter en sag dog med en underretning.

Ved modtagelse af en underretning er Familieafdelingen, jf. serviceloven, forpligtet til inden for 24 timer at vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger over for barnet eller den unge. I forbindelse med vurderingen skal forældremyndighedsindehaveren og

den unge over 15 år partshøres, og dermed have mulighed for at se og kommentere på de oplysninger, som kommunen er i besiddelse af, inden kommunen kan træffe en afgørelse.

Den der underretter bliver ikke nødvendigvis part i barnets/unges sag. Underretteren vil derfor ikke i alle tilfælde kunne få oplysninger om, hvilken hjælp eller støtte kommunen giver barnet/den unge. Kommunen skal dog senest 6 hverdage efter modtagelsen af underretningen sende en kvittering for modtagelsen. Bevarelsen skal som udgangspunkt orientere fagpersoner, der har underrettet, om der igangsættes en børnefaglig undersøgelse eller foranstaltninger til barnet/den unge. I allerede eksisterende sager med foranstaltninger, vil en ny underretning føre til en genvurdering af indsatsen i familien. Denne vurdering foretages af en anden medarbejder end den, der har ansvaret for barnets sag.

I Familieafdelingen afholdes der dagligt møde i Modtageteamet, hvor underretninger fra de seneste 24 timer vurderes. Når en underretning er vurderet, oprettes den i DUBU, hvor der automatisk oprettes to aktiviteter i systemet: "*Kvittering til underretter*" og "*Orientering til underretter*". Der sendes, med oprettelsen af en underretning i DUBU, med det samme en kvittering til underretter.

Hvis der er underrettet om et barn/unge, som Familieafdelingen ikke allerede kender, beholdes sagen i Modtageteamet til videre behandling. Når en sag behandles i Modtageteamet er der tre udfald:

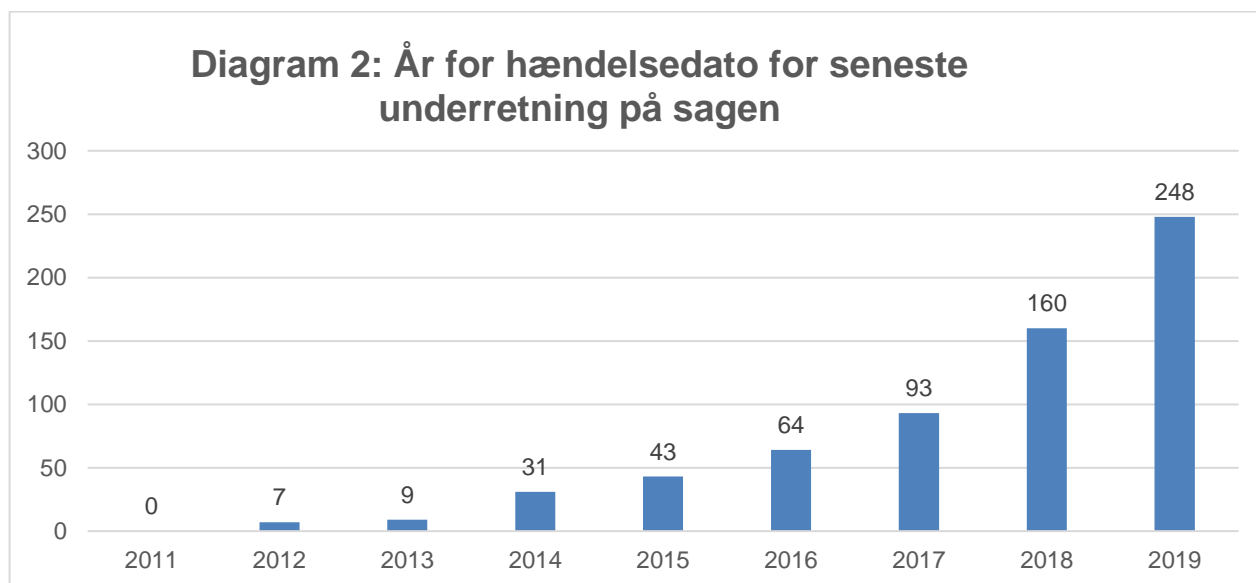
1. Det vurderes ikke, at familien har behov for hjælp fra Familieafdelingen, og sagen lukkes igen.
2. Familien, barnet eller den unge henvises til en kortvarig og afgrænset forebyggende indsats (jf. servicelovens §11).
3. Der træffes afgørelse om en børnefaglig undersøgelse, og sagen sendes videre til en af sagsbehandlergrupperne til videre sagsbehandling. Dette gøre sig både gældende i forhold til børnefamilie-, special- og handicapsager.

Underretninger, som modtages i allerede eksisterende sager, lægges direkte på sagen til videre behandling hos eksisterende sagsbehandler (jf. ovenstående).

Af de 884 åbne sager i sagsbehandlergrupperne er der i 229 af sagerne ikke nogen underretning¹. I de resterende 655 sager er der tilsammen 2617 underretninger. I 525 af sagerne har familieafdelingen modtaget mellem 1-5 underretninger. I de resterende er der over tid modtaget flere end 5 underretninger.

¹ En række af de sager, hvor der ikke er modtaget en underretning vedr. barnet eller den unge, er henvendelses- og ansøgningssager.

Diagram 2 viser hændelsesdatoen for den seneste underretning på sagen. Dvs. hvis der ligger mere en 1 underretning på sagen, er der i diagram 1 kun taget udgangspunkt i senest modtaget underretning. I 2019 har familieafdelingen indtil den 12. september 2019 modtaget en underretning på 248 børn og unge, som allerede modtager en foranstaltning efter §52. Modsætningsvis ses det, at 7 af sagerne senest har modtaget en underretning i 2012.

Når der oprettes en aktivitet i DUBU, vil status for den aktivitet altid stå som **aktiv**. Når sagsbehandleren har udført aktiviteten, som kan være alt fra at færdigskrive et journalnotat til, at have færdigbehandlet en underretning, skal aktiviteten manuelt sættes på **udført**. Aktiviteten vil herefter blive låst med det samme, og den kan ikke redigeres efterfølgende.

Kortlægningen viser, at ud af de 655 sager, hvor der er modtaget en eller flere underretninger, er den seneste underretning i 651 af sagerne markeret som udførte, og 4 fremgår som aktive i DUBU.

I forbindelse med seneste underretning viser kortlægningen, at der i 530 af sagerne er oprettet en "Orientering til underretter" i forbindelse med seneste underretning. 382 af dem er markeret som udført, 148 er aktive og i 125 af sagerne er der ikke oprettet en aktivitet "Orientering til underretter" i DUBU. Det betyder, at det kan forventes, at underretter ikke har modtaget en orientering i forbindelse med seneste underretning i 273 af de 655 sager. Der henvises til diagram 3. Da der alene er trukket oplysninger vedrørende den senest modtagne underretning, kan der være sendt en orientering i forbindelse med en tidligere underretning. Disse data er imidlertid ikke trukket i forbindelse med denne kortlægning.

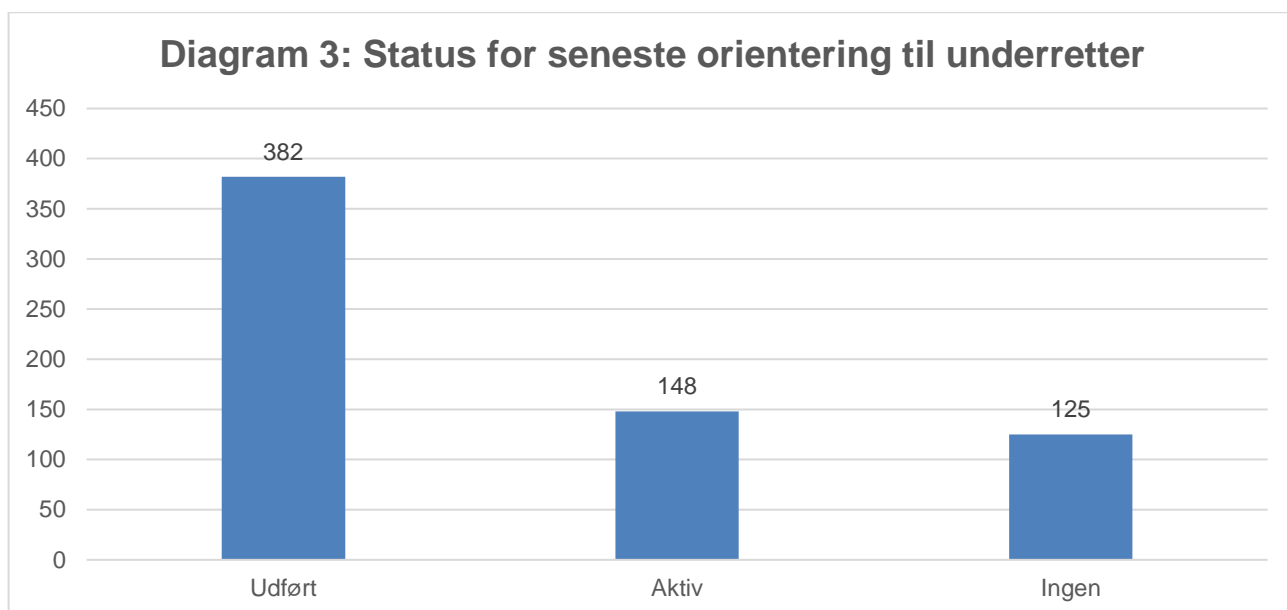
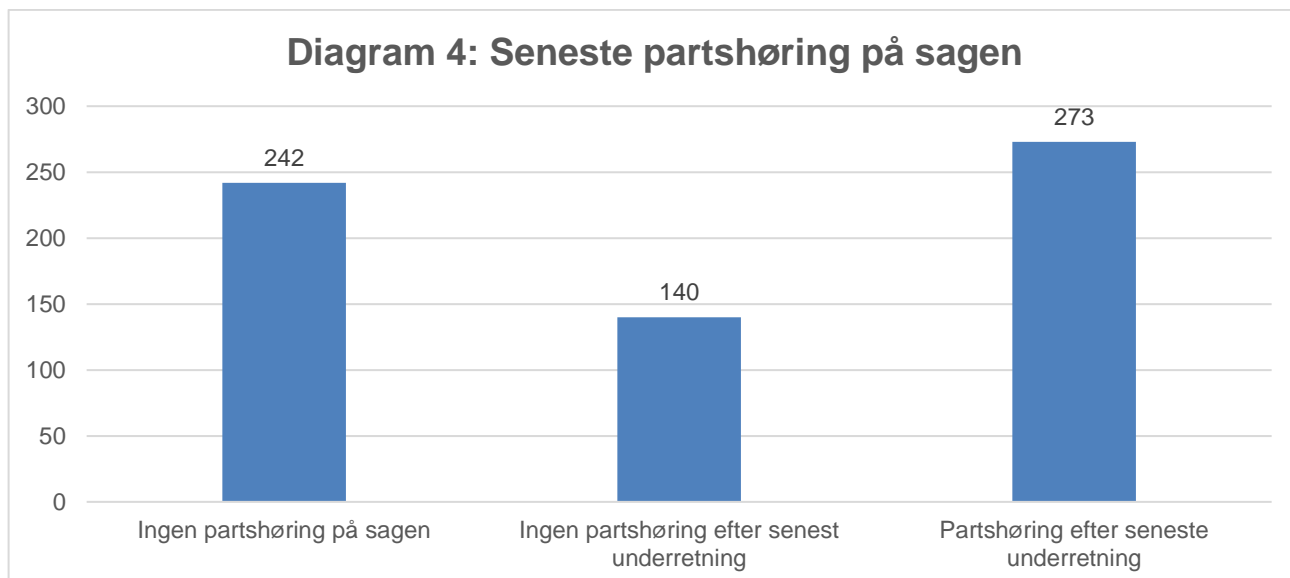

Diagram 4 viser, om der ligger en eller flere aktiviteter på sagen vedr. partshøring, og om den seneste partshøring ligger efter seneste underretning. Dette kan give en indikator for, om der er blevet partshørt i forbindelse med seneste underretning.

Ved et udtræk på seneste partshøring i sagen, er der registreret en partshøring efter modtagelsen af seneste underretning i 273 af de 655 sager. Tallet burde være 655 partshøringer. Det er imidlertid vurderingen, at en væsentlig forklaring på det lave antal partshøringer er utilstrækkelige registreringer i DUBU og dermed manglende formalisering af processen. Det er således vurderingen, at data ikke sig selv på dette område giver et retvisende billede af borgerinddragelsen.

Børnefaglige undersøgelser

Familieafdelingen er forpligtet til at igangsætte en børnefaglig undersøgelse jf. servicelovens § 50 af barnets/ den unges forhold, når barnet/ den unge har brug for særlig støtte efter serviceloven. Familieafdelingen skal begrunde afgørelsen om, at der iværksættes en børnefaglig undersøgelse. Forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år har mulighed for at klage over denne afgørelse.

Det er en betingelse, at der er gennemført en børnefaglig undersøgelse af barnets/den unges forhold, før der kan iværksættes hjælpeforanstaltninger. I særlige tilfælde kan der dog iværksættes foreløbige eller akutte foranstaltninger sideløbende med undersøgelsen. Undersøgelsen skal afdække ressourcer og problemer hos den unge, familien og netværket. Sagsbehandleren skal – ud over at bygge på oplysninger fra den unge og forældrene – inddrage fagfolk, der allerede har viden om den unges og familiens forhold, fx pædagoger, psykologer, lærere. Det kan også være nødvendigt at foretage en læge- eller psykologundersøgelse. En børnefaglig undersøgelse skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunen er blevet opmærksom på den unges særlige behov, og den skal munde ud i en begrundet indstilling om der skal iværksættes hjælpeforanstaltninger og i givet fald hvilke.

Hvis der på et senere tidspunkt kommer nye oplysninger om barnet/den unge, som betyder, at den foreslåede/iværksatte indsats skal justeres stilles der krav om, at der udarbejdes en supplerende børnefaglig undersøgelse. Supplementet indebærer efter sit indhold, at der reelt skal udarbejdes en ny børnefaglig undersøgelse. Herudover vil der i anbringelsessager, hvor foranstaltningen fortsætter over mange år også efter nogle år være krav om en opdatering af (en ny) børnefaglig undersøgelse.

Af sagsbehandlergruppernes 884 sager bør alle sager i udgangspunktet have mindst en børnefaglig undersøgelse på sagen. Der er dog en række sager i handicapgruppen, hvor familien alene modtager handicapkompenserende ydelser, samt en lille gruppe af børn og unge, som modtager andre foranstaltningstyper ex. økonomiske støtte eller en foranstaltning efter straffeloven, hvor der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse. Familieafdelingen har opgjort, at det drejer sig om ca. 158 sager². Hvis sidstnævnte sager fraregnes vil det i udgangspunktet betyde, at der i ca. 726 af sagsbehandlergruppernes sager bør være udarbejdet en børnefaglig undersøgelse.

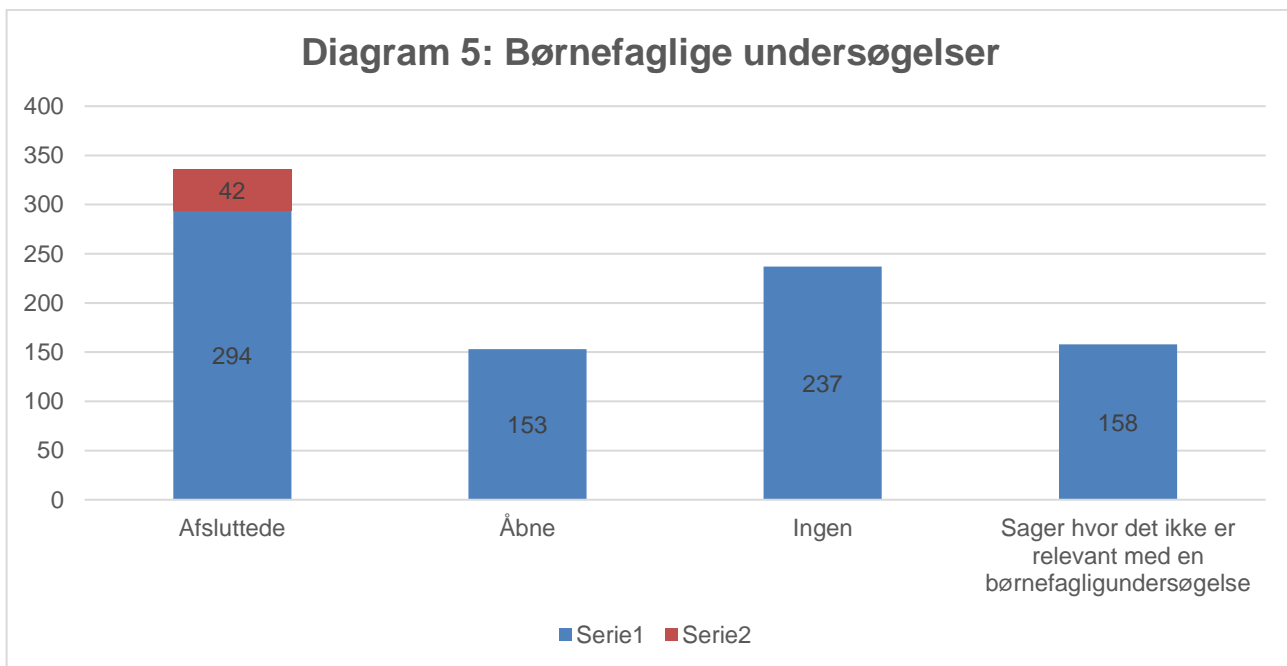
Nedenstående diagram 5 viser, at ud af de 726 sager, er der 336 sager, som har en afsluttet en børnefaglig undersøgelse. I 42 af sagerne, som har en afsluttet børnefaglig undersøgelse, ligger undersøgelsen fejlagtigt, som en aktivitet i DUBU og ikke under fanen "børnefaglig undersøgelse". Det kan skyldes, at det enten er en sag fra en anden kommune med et andet system, eller at det er en sag, som er blevet overført fra det gamle it-system til DUBU i 2012. For at sikre et retvisende overblik (for den enkelte sagsbehandler og på afdelingsniveau) over børnefaglige undersøgelser er det i midlertidig vigtigt, at disse børnefagligundersøgelser også registreres særskilt som en aktivitet/fanen i DUBU. Det vil derfor være en del af genopretningsopgaven.

I 153 af sagerne ligger der en åben børnefaglig undersøgelse i DUBU, hvilket betyder, at undersøgelsen er under udarbejdelse (det vil i praksis betyde, at man har åbnet aktiviteten, men at den kan være helt tom). Hvis man fradrager sager vedrørende unge over 18 år viser data, at der er 216 sager, hvor der vurderes, at der bør ligge en børnefaglig undersøgelse, ikke ligger en børnefaglig undersøgelse hverken som aktivitet eller under fanen "børnefaglig undersøgelse". Data fra DUBU viser, at en betydelig andel af de af de børn/unge, som ikke har nogen børnefaglig undersøgelse modtager en foranstaltninger efter servicelovens § 52 herunder både anbringelser, skoledagbehandling og familiebehandling. Konkret er data fra økonomi sammenholdt med data fra DUBU data, hvilket viser, at der i 2019 er betalt ydelser for over 100 af disse børn, som både er i forbindelse med anbringelser, skoledagbehandling og andre ydelser konteret på forebyggende foranstaltninger. Grundet udfordringerne med datakvaliteten i DUBU er det vanskeligt at koble de enkelte DUBU sager med en foranstaltning. Det ligger dog forudsætningsvist i sagernes placering i sagsbehandlergrupperne, at der skal ydes støtte efter servicelovens § 52 eller ydes støttes efter servicelovens § 52, når sagen er placeret i disse grupper.

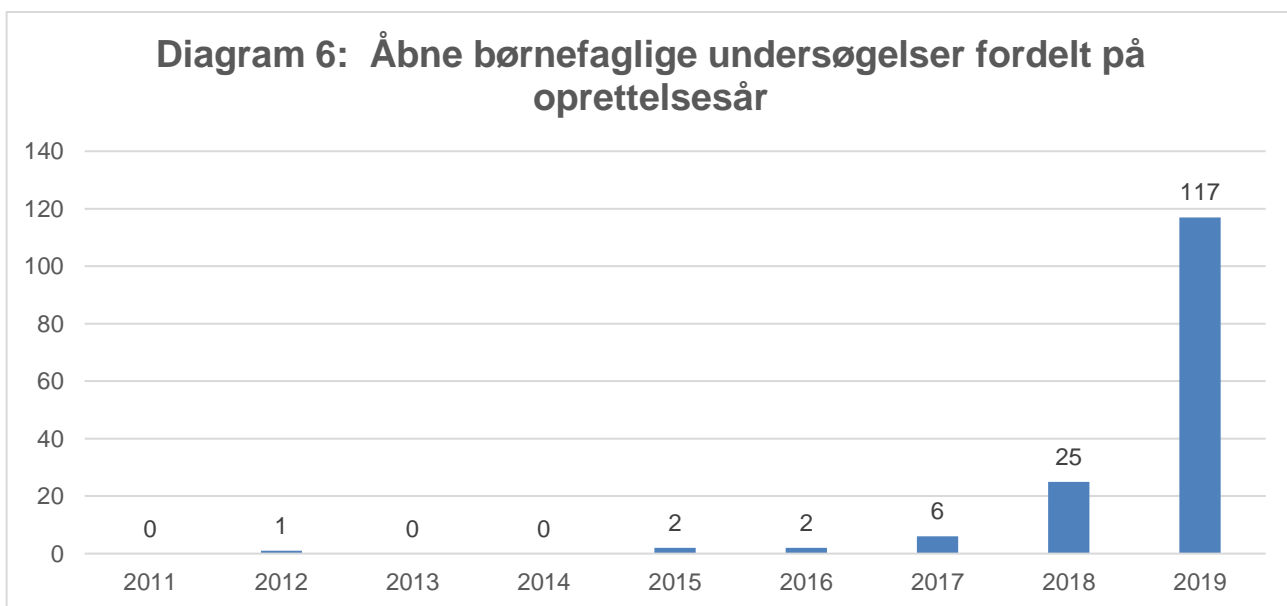
I de 237 sager der ikke har en børnefaglig undersøgelse, skal det bemærkes, at der kan ligge en børnefaglig undersøgelse fra før kommunen overgik til DUBU, eller hvis

² Der vil være en lille andel af sagerne på handicapområdet, hvor barnet, den unge eller familien modtager en foranstaltning efter §52 som vil påkræve en børnefagligundersøgelse, børnesamtale og handleplan. På baggrund af utilstrækkelig datakvalitet har familieafdelingen foretaget et skøn over hvor mange sager, der bør fraregnes. På sigt når alle indsatser er indsat i sagerne i DUBU vil der kunne trækkes præcise data for status på bl.a. børnefaglige undersøgelser i handicapgruppen.

sagen er oversendt fra anden kommune, og derefter er journaliseret forkert. I disse situationer vil der dog i lighed med de 42 børnefaglig undersøgelse, som ligger som en aktivitet i DUBU, være en opgave ift. at få dem journaliseret korrekt i DUBU. Hvis den foreliggende undersøgelse peger på en anden foranstaltning end den der er iværksat i sagen, vil det dog kræve, at der udarbejdes en ny undersøgelse i sagen.

Af de 153 åbne børnefaglige undersøgelser er de 91 undersøgelser fristoverskredet, Dvs. at det er mere end 4 måneder siden, de blev oprettet.

I forhold til diagram 6 bemærkes, at det er konstateret, at der tidligere har været en praksis, hvorefter børnefaglige undersøgelser først er blevet åbnet som aktivitet i DUBU når, sagsbehandler er gået i gang med undersøgelsen. Det følger imidlertid af lovgivningen, at undersøgelsen og afgørelsen herom skal træffes på det tidspunkt, hvor det står klart, at der er grundlag for at udarbejde en undersøgelse. 4 måneders fristen for børnefaglige undersøgelser løber fra det tidspunkt hvor grundlaget for undersøgelsen er tilstede. Da der skal være sammenhæng med dette tidspunkt og oprettelsen af undersøgelsen i DUBU er DUBU sat op således, at de 4 måneder starter med at løbe, når undersøgelsen er oprettet.

Praksis er i 2018 korrigeret således, at børnefaglige undersøgelser oprettes, når grundlaget herfor er til stede. Det medfører initialt en stigning i antal åbne og ikke afsluttede børnefaglige undersøgelser. Tilsvarende er det blevet besluttet, at den enkelte sagsbehandler skal sikre at oprette en børnefaglig undersøgelsesaktivitet, hvis det konstateres, at sagen har ligget klar til det i længere tid og/eller burde have en børnefaglig undersøgelse på grund af allerede iværksat støtte. Disse justeringer i praksis er en væsentlig forklaring på, at der forholdsvis er oprettet flere undersøgelser i 2018 og særligt 2019.

Diagram 7 nedenfor viser sagens oprettelses år for de 237 sager, hvor der ikke er en børnefaglig undersøgelse.

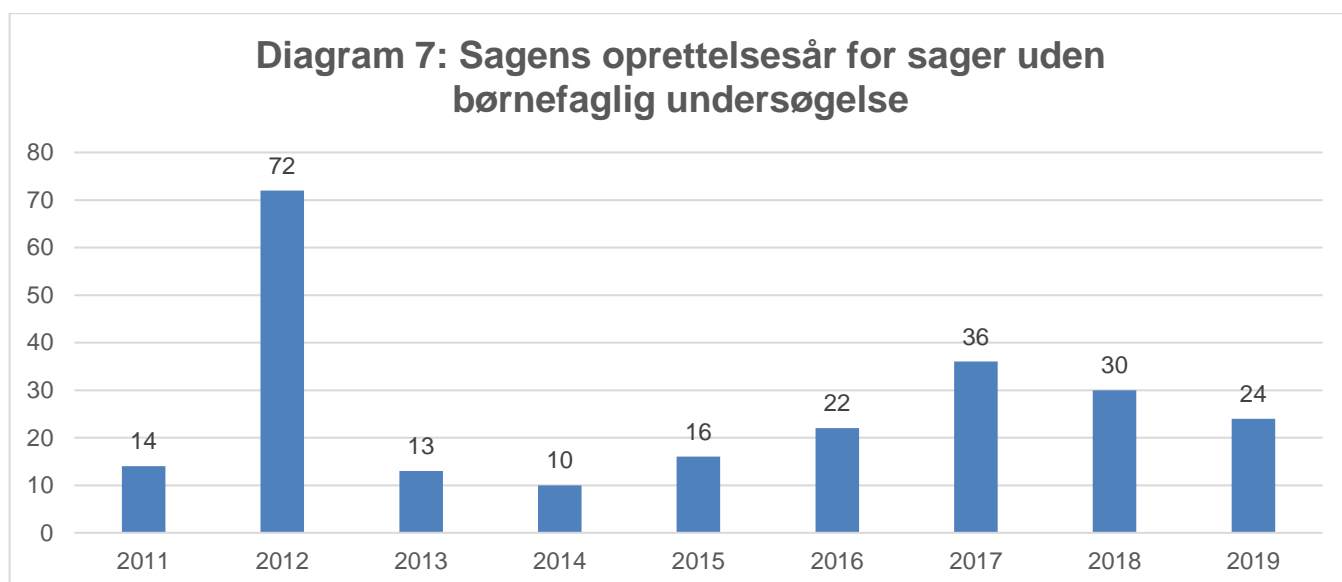
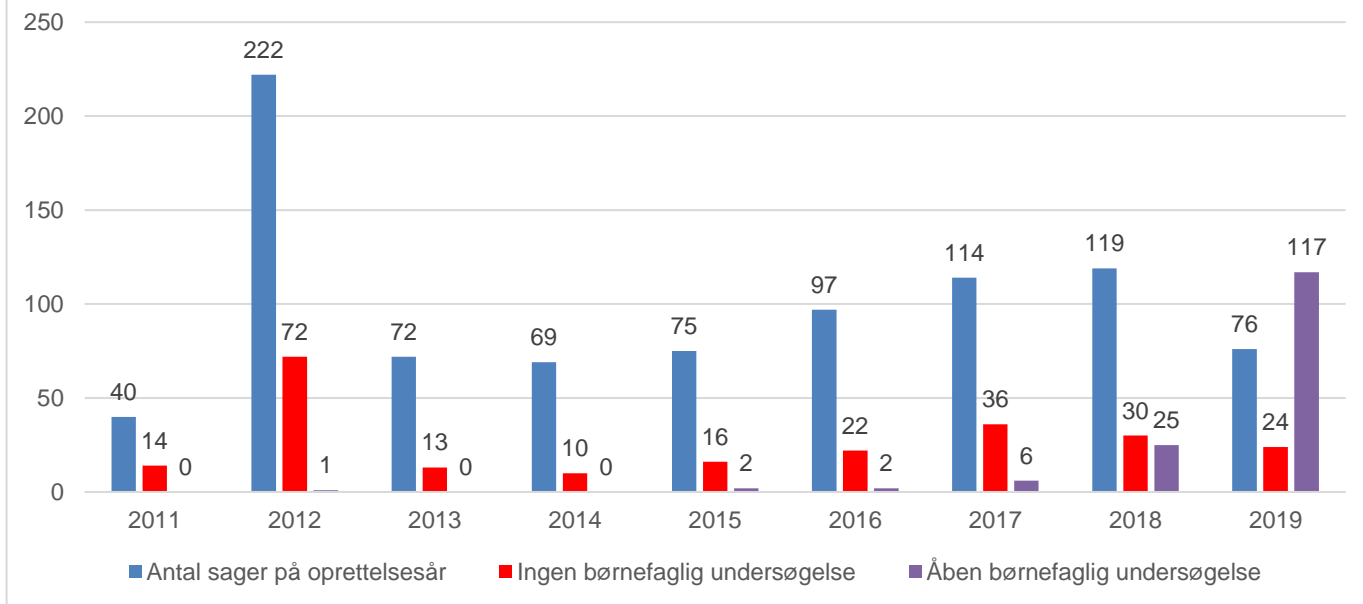

Diagram 8: Sager med åbne eller ingen børnefaglige undersøgelser fordelt på oprettelsesår

Som det ses af ovenstående diagram 8, viser sagsgennemgangen, at der hvert år oprettes et antal sager (efter overgang til DUBU i 2012 varierende mellem 69 og 119 sager pr. år). Hvert af årene, er der registreret sager, hvor sagen er åbnet, og der er truffet beslutning om hjælpeforanstaltninger, dog uden, at der i DUBU ses at være dokumentation for en børnefaglig undersøgelse som grundlag. Der er således tale om en løbende andel af de årlige børnefaglige undersøgelser, som ikke er nået at blive udarbejdet over årene og som derfor betyder, at der aktuelt er en opgave ift. at få gennemført de udestående undersøgelser og sikret et fremadrettet flow i undersøgelsesarbejdet.

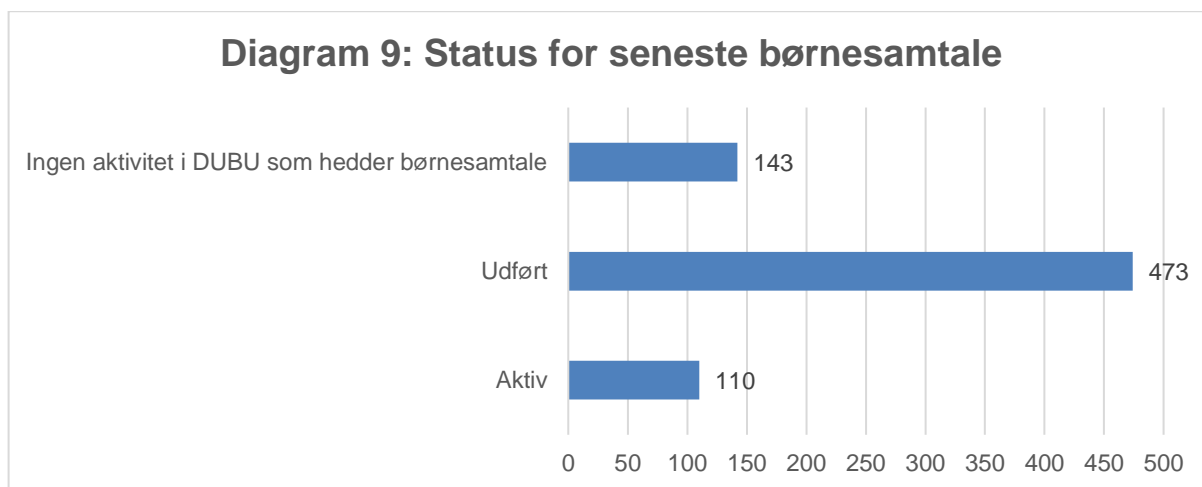
Børnesamtaler

Loven foreskriver, at alle børn og unge har ret til at blive inddraget i egen sagsbehandling. Denne inddragelse kan ske i forbindelse med flere forskellige dele af sagsbehandlingen. Det kan blandt andet være via de lovpligtige børnesamtaler som led i en børnefaglig undersøgelse, men også lovpligtige samtaler i forbindelse med underretninger, opfølgning på handleplaner og lignende. Der er i særlige tilfælde mulighed for at fravige kravet om en børnesamtale, fx hvis barnets modenhed taler imod at gennemføre samtalen. Dette skal i så fald noteres i sagen under oprettet børnesamtale.

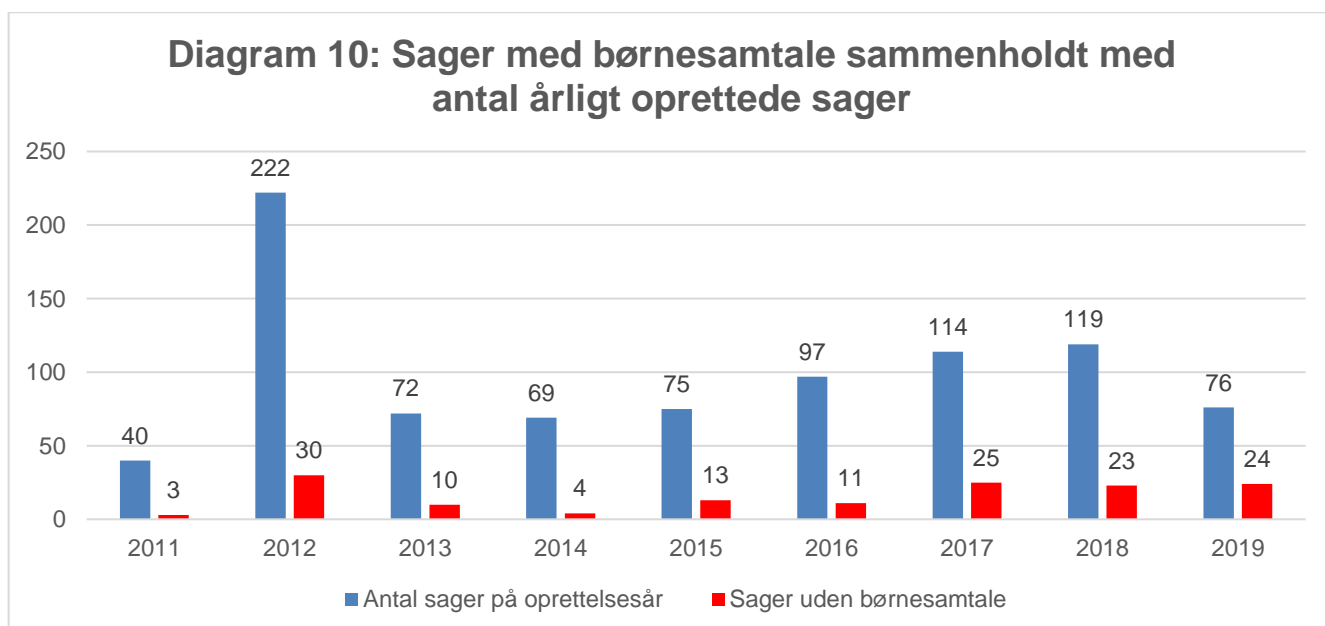
Kravet om en børnesamtale er i høj grad forbundet med de sager, hvor der ligger eller bør ligge en børnefaglig undersøgelse. Derfor er der ligeledes fraregnet de tidligere vurderede 158 sager i nedenstående data vedr. børnesamtaler.

Udtræk fra DUBU viser, at der i 143 af de 726 vurderede relevante sager ikke ligger en aktivitet i DUBU, som hedder børnesamtale.

Det bemærkes dog, at det er vurderingen, at data vedrørende børnesamtale ikke er helt retvisende i forhold den praksis der er og har været. Flere børnesamtaler er afholdt i møder, som ikke er oprettet i DUBU, som en børnesamtale aktivitet. De samtaler der er registeret under andre aktiviteter i DUBU kan dog ikke systematisk trækkes ud og indgår derfor ikke i opgørelsen. Diagram 9 viser status for seneste børnesamtale via træk fra DUBU.

I diagram 10 er sager med børnesamtale sammenholdt med antal oprettede sager det pågældende år.

Handleplan

Hvis Familieafdelingen på baggrund af den børnefaglige undersøgelse vurderer, at barnet har behov for støtte, skal der udarbejdes en handleplan, inden der træffes afgørelse om, hvilken hjælp barnet/den unge og/eller familien skal have. En handleplan skal beskrive formålet med kommunens indsats, og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet.

Det er et lovkrav i sagsbehandlingen, at der udarbejdes en handleplan. Handleplanen skal så vidt muligt udarbejdes i samarbejde med forældremyndighedens indehaver og barnet/ den unge, da det er med til at give en fælles forståelse af målet med indsatsen.

Handleplanen er således det grundlæggende fælles dokument, som bidrager til at styre, at de iværksatte indsatser også arbejder mod de fastsatte mål. Det er herunder også den plan, som bidrager til at tydeliggøre om en indsats skal ændres eller helt ophøre.

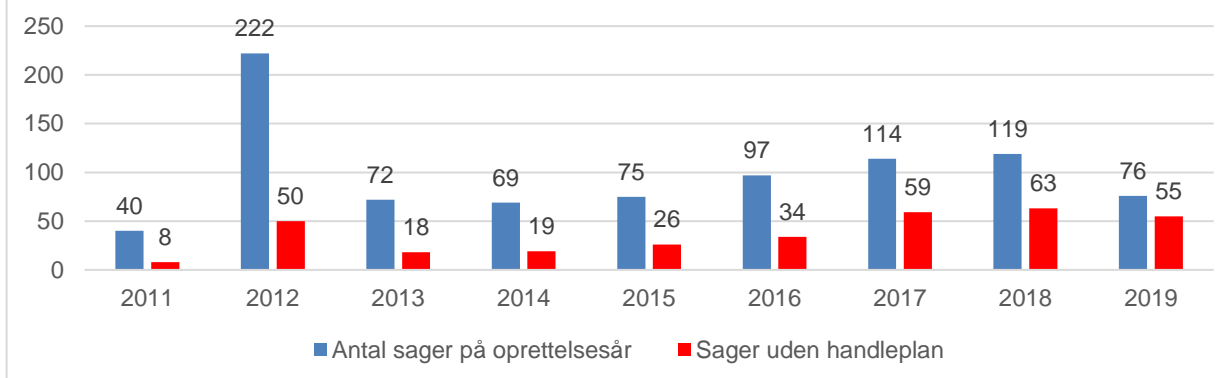
En handleplan skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet/den unge, revideres og justeres ift. mål og evt. ændring af indsats. Herefter skal der med højst 6 måneders mellemrum foretage sådan en vurdering.

Kravet om en handleplaner er i høj grad forbundet med de sager, hvor der ligger eller bør ligge en børnefagligundersøgelse. Derfor er der ligeledes fraregnet de vurderede 158 sager i nedenstående data vedr. børnesamtaler.

394 af de 726 sager har en handleplan. 332 sager har ingen oprettet handleplan. I 15 af sagerne, som har en afsluttet handleplan, ligger handleplanen fejlagtigt som en aktivitet i DUBU og ikke under fanen "handleplan".

I diagram 11 er antal sager uden handleplan sammenholdt med oprettelses år og antal årligt nyoprettede sager:

Diagram 11: Sager uden handleplan fordelt på oprettelsesår

Særligt for området med handicapkompenserende ydelser

Når familieafdelingen modtager en ansøgning vedr. handicapkompenserende ydelser, skal der foretages en konkret og individuel vurdering af om barnet/den unge eller familien er inden for målgruppen af den givne ydelse. Denne målgruppevurdering er grundforudsætningen for at kunne modtage hjælp efter handicapbestemmelserne, og skal derfor foreligge i alle sager. Sager vedr. handicapkompenserende ydelser er sager, som ligger enten i specialkonsulent- eller handicapkonsulentgruppen. Tilsammen har de 2 grupper ca. 350 sager, hvoraf en række af disse børn, unge og familier modtager handicapkompenserende ydelser. Det vil i princippet kunne omfatte ydelser efter både servicelovens §41 og servicelovens §42. Hertil kommer øvrige kompenserende ydelser i form af aflastning (servicelovens §44, jf. § 84) hjemmetræning (servicelovens §32a), træning (servicelovens §44, jf. §84) mv. Vi har ikke DUBU data vedrørende disse sidstnævnte ydelser, hvorfor de ikke indgår i den følgende opgørelse.

Ved en søgning på aktiviteten 'målgruppevurdering' i DUBU, forekommer der 50 sager, der har en sådanne aktivitet. Alle sagerne tilhører handicap- og specialkonsulentgrupperne, og de fordeler sig over år i forhold til, hvornår de er oprettet:

År	Antal
2019	2
2018	24
2017	23
2016	0
2015	1

Ansøgninger og afgørelse efter §§41 merudgifter og 42 tabt arbejdsfortjeneste

Når Familieafdelingen modtager en ansøgning vedr. merudgiftsydelser eller tabt arbejdsfortjeneste, er de kommunalt fastsatte sagsbehandlingsfrister 8 uger. Fristen regnes fra ansøgningen modtages til der er truffet en afgørelse.

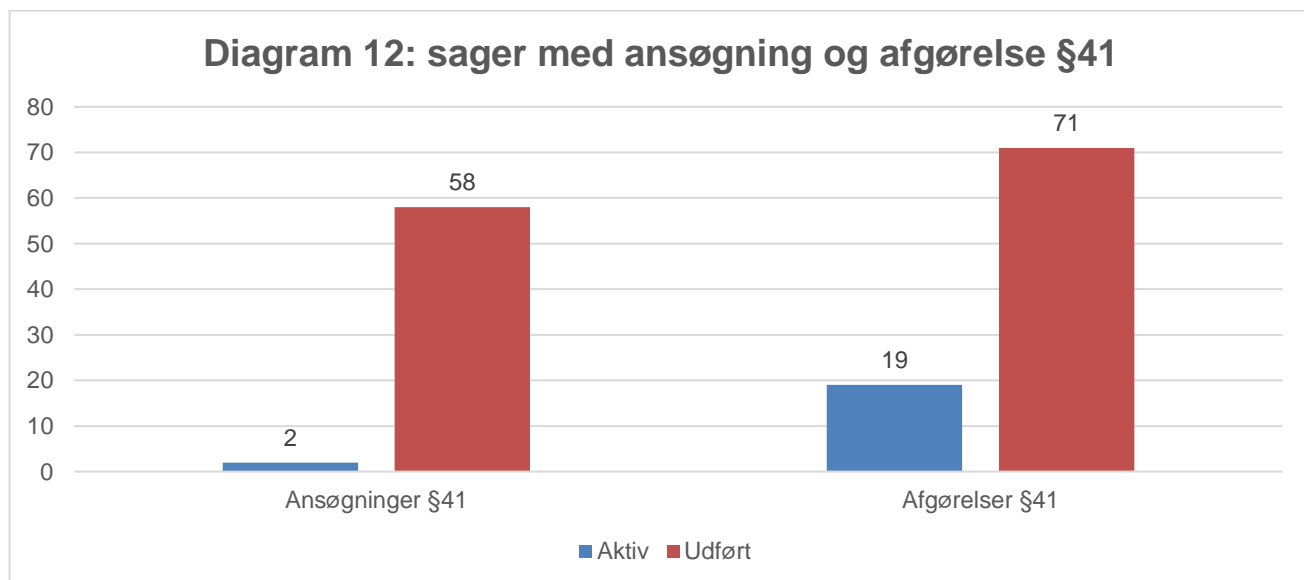
Der har i en årrække været ansøgninger i Familieafdelingen, som har været journaliseret under henvendelser i DUBU. Det er derfor ikke muligt at lave udtræk fra DUBU, der præcist angiver antallet af ansøgninger i Familieafdelingen. Ligesom der heller ikke er registreringer af fristoverholdelse mv.

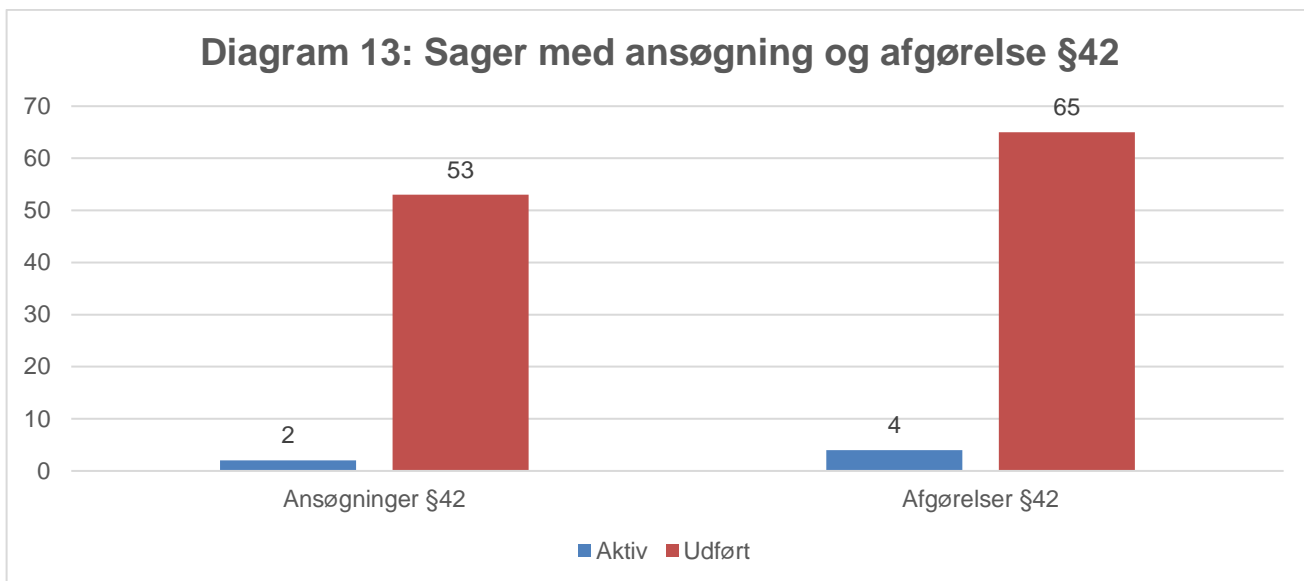
Af de 884 åbne sager i Familieafdelingen modtager 151 familier merudgiftsydelser ja. §41 og 117 familier tabt arbejdsfortjeneste jf. §42. 61 af familierne modtager både merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste.

Der kan imidlertid i sagerne genfrem søges 60 sager, hvor der ligger §41 ansøgninger. Af de 60 sager er 58 udførte, og 2 er aktive.

Derudover kan der genfrem søges 90 sager med afgørelser vedr. §41. Af de 90 sager er 71 udførte, og 19 er aktive.

I 29 af sagerne er der sammenfald mellem at der både ligger en ansøgning og en afgørelse. De resterende 121 ligger på forskellige andre sager, hvor der enten ligger en ansøgning eller en afgørelse.

Der kan genfremsøges 55 sager, hvor der ligger §42 ansøgninger. Af dem er 53 udførte, og 2 er aktiv.

Derudover kan der genfremsøges 69 sager med afgørelser vedr. §42. Af dem er 65 udførte, og 4 er aktive.

I 26 af sagerne er der sammenfald mellem, at der både ligger en ansøgning og en afgørelse. De resterende 98 ligger på forskellige andre sager, hvor der enten ligger en ansøgning eller en afgørelse.

Hvis det blot forudsætningsvist lægges til grund, at der i ingen af de opgjorte sager er tale om sager, hvor der på samme cpr ydes hjælp efter både servicelovens § 41 som § 42, viser opgørelsen, at der alene er registreret ansøgninger i 1/3 af sagerne. Hvis registreringerne var korrekte ville tallet være lig antallet af sager på området.

I forhold til afgørelser gør tilsvarende sig gældende. Dog ligger der afgørelser i lidt flere sager end tilfældet er med ansøgninger. I forhold til afgørelser bemærkes, at opgørelsen alene viser, at der findes mindst 1 afgørelse på sagen. En sag på handicapområdet vil sædvanligvis indeholde adskillige afgørelser – blot indenfor 1 år. Denne kortlægning omfatter dog ikke en kortlægning af om det er tilfældet i de sager, hvor der ligger afgørelse.